

5) для перевірки повноти, правдивості й неупередженості доходів і результатів діяльності підприємства з'ясовують обґрунтованість цих показників та підстави нормативно-правового регулювання первинних документів;

б) для узагальнення результатів контролю і ревізії складають частковий і проміжний акти контролю, відображають ці порушення й недоліки у відповідному розділі акта ревізії.

Обов'язково під час ревізії об'єкти діяльності, які отримують доходи від операційної, інвестиційної і фінансової діяльності та надзвичайні доходи вивчають. До них належать: доходи від реалізації, надзвичайні доходи, фінансові результати, інші операційні доходи, інші доходи.

За даними «Звіту про фінансові результати» далі перевіряють правильність визначення прибутку (збитку).

Отже, контролер здійснюючи перевірку кожний пункт програми ревізії має за однорідними господарськими операціями відстежувати бухгалтерські записи на рахунках бухгалтерського обліку.

Література:

1. Білуха М. Т. Теорія фінансово-господарського контролю: підручник. К.: Вища школа, 1994.

2. Вітвіцька М. О. Контроль і ревізія. К., 1999.

3. Контроль і ревізія фінансового стану підприємства на базі фінансової звітності. URL: <https://finance-credit.news/kontrol-reviziya/kontrol-reviziya-finansovogo-stanu-66921.html> (дата звернення: 05.10.2021).

ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ ДОХОДУ ПЛАТНИКІВ ЄДИНОГО ПОДАТКУ, ОТРИМАНОВОГО ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Непран А.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Реалізація основних засобів платниками єдиного податку має свою специфіку. Так, відповідно до п. 292.2 ПКУ при продажу основних засобів юридичними особами — платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів [1]. Сума коштів, яка буде включена до складу доходів платника єдиного податку, залежить від ряду факторів.

Сума, яка буде віднесена до складу доходів платника єдиного податку при реалізації основних засобів, залежить від того, чи є підприємство платником ПДВ чи ні. У випадку, коли підприємство не є платником ПДВ, то загальна сума виручки від реалізації основних засобів буде віднесена до складу доходу. Якщо підприємство є платником ПДВ, то до доходу буде віднесена сума виручки без ПДВ, а також з врахуванням мінімальної величини, визначеної п. 188.1 ПКУ [1].

При визначенні доходу від реалізації продукції слід врахувати термін

корисного використання об'єкту основних засобів. Відповідно до п. 292.2 ПКУ, якщо основні засоби продані після їх використання протягом 12 календарних місяців з дня введення в експлуатацію, дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу [1]. Датою включення коштів від продажу об'єкту основних засобів до складу доходу для платників єдиного податку є дата надходження коштів (п. 292.6 ПКУ). Залишкова вартість об'єкта основних засобів визначається відповідно до П(С)БУ 7 «Основні засоби» [2].

Сума виручки, яка буде включена до складу доходу платника єдиного податку при реалізації основних засобів у значній мірі залежить від повноти сплати. На практиці часто зустрічаються випадки, коли оплата за реалізовані основні засоби здійснюються частинами. У випадку сплати частинами змінюється порядок включення суми до складу доходу. Наприклад, платник єдиного податку (III група, не платник ПДВ) реалізує об'єкт основних засобів за 450 тис. грн, який перебував в експлуатації 14 місяців. Первісна вартість об'єкту – 500 тис. грн. Сума нарахованого зносу становить 120 тис. грн. Отже, залишкова вартість становитиме 380 тис. грн (500 – 120). У випадку, коли сума виручки від реалізації об'єкта основних засобів менша за його залишкову вартість, то платник єдиного податку не включає суму виручки до складу доходу.

Слід відмітити, що податковим законодавством не визначено порядок розподілу зносу за окремими податковими періодами. Це означає, що підприємство – платник єдиного податку визначає дохід як різниця між сумою надходження та залишковою вартістю об'єкта основних засобів.

Повернемося до нашого прикладу. Припустимо, що дохід платник єдиного податку 3 групи отримує двома платежами: 1-й платіж в сумі 200 тис. грн здійснюється 25 березня, 2-й платіж в розмірі 250 тис. грн сплачується 10 квітня. Згідно з п. 294.1 для платників єдиного податку 3 групи податковим періодом є квартал. Тобто, дохід отримується у два різних податкових періоди.

В першому кварталі платник єдиного податку 3 групи доходу не отримає, оскільки сума доходу від реалізації об'єкту основних засобів менша за залишкову вартість на суму 180 тис. грн (200 – 380). У другому кварталі сума, що буде включена до складу доходу платника єдиного податку 3 групи складе 70 тис. грн (250 – 180).

Отже, сума, що підлягає включенню до складу доходу платника єдиного податку, залежить від строків отримання коштів. До складу доходу від продажу об'єкту основних засобів включається лише у випадку, коли сума виручки перевищує його залишкову вартість. Платник єдиного податку враховує суми до складу доходу у тому податковому періоді, коли цей дохід від реалізації об'єкту основних засобів виникає.

Література:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. URL: <http://sfs.gov.ua/nk> (дата звернення: 07.11.2021).

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»
Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (дата звернення: 07.11.2021).

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОПЕРАЦІЙ У ВНУТРІШНЬОВИРОБНИЧІЙ ЛОГІСТИЧНІЙ СИСТЕМІ ПІДПРИЄМСТВА

*Плиса З.П., к.е.н., доцент
Львівський національний університет імені Івана Франка*

Застосування сучасних логістичних підходів у системах управління потоковими процесами на підприємствах України дозволило оперативно керувати товарно-матеріальними потоками в нерозривному зв'язку з фінансовими, інформаційними й іншими потоками як по вертикалі, так і по горизонталі, оцінювати попит на продукцію, планувати показники запасів, прогнозувати необхідні потужності виробництва та транспорту, синтезувати задачі постачання, виробництва, складування, збуту готової продукції.

Внутрішньовиробнича логістична система – це „складна, організаційно завершена (структурована) система, що складається зі взаємозалежних у єдиному процесі управління основними потоковими процесами та супутніми їм потоками елементів-ланок, сукупність, межі й завдання функціонування яких об'єднані внутрішніми цілями організації бізнесу і (або) зовнішніми цілями” [1, с. 103].

Формування підсистеми обліково-аналітичного забезпечення у внутрішньовиробничій логістичній системі є важливим етапом в процесі розроблення теоретичних і методичних засад та практичних рекомендацій щодо моделювання облікового й аналітичного супроводу логістичних операцій, спрямованого на забезпечення обліково-аналітичною інформацією механізму управління логістичними ланцюгами підприємства.

Інформація, отримана підсистемою обліково-аналітичного забезпечення у внутрішньовиробничій логістичній системі, є основою для ухвалення більшої частини рішень в системі управління потоковими процесами на підприємстві. Дані, які згруповані та деталізовані за відповідними ознаками, дають змогу зробити висновок про ефективність логістичних операцій, з'ясувати перспективи розвитку логістичної системи, оцінити фінансові ризики.

В організації ефективної підсистеми обліково-аналітичного забезпечення у внутрішньовиробничій логістичній системі підприємства „важливу роль відіграють загальноприйняті принципи, що виражають основні положення теорії, яку вивчають. Принцип означає вихідне, базове положення науки, яке зумовлює усі наступні твердження. Вони можуть бути закріплені в законодавчому порядку або сформульовані та рекомендовані професійними організаціями бухгалтерів, аудиторів чи аналітиків, ґрунтуватися на теорії і практиці бухгалтерського обліку й економічного аналізу, правових прецедентів і господарських традицій” [2, с. 14].